

พูลักใบดก

Epiprinus siletianus (Baill.) Croizat

EUPHORBIACEAE

ไม้พุ่ม หรือไม้ต้น สูงได้ถึง 7 เมตร มีขนรูปดาวสั้น นุ่มตามกิ่ง ช่อดอก และกลีบเลี้ยงด้านนอก ใบเรียงเวียนคล้ายเรียงรอบข้อที่ปลายกิ่ง รูปรีรูปขอบขนาน หรือแกมรูปไข่กลับ ยาว 6-24 เซนติเมตร ปลายแหลมยาว โคนเว้าตื้น แคบ ๆ เส้นแขนงใบข้างละ 12-15 เส้น ก้านใบยาว 3-5 มิลลิเมตร ช่อดอกออกที่ปลายกิ่ง ยาว 5-10 เซนติเมตร ใบประดับรูปใบหอก ยาว 1-3 มิลลิเมตร ดอกเพศผู้กลีบเลี้ยง 4 กลีบ รูปไข่ ยาวประมาณ 1 มิลลิเมตร เกสรเพศผู้ 3-6 อัน ดอกเพศเมียก้านสั้น กลีบเลี้ยงยาว 2-3 มิลลิเมตร รังไข่มีขน ก้านเกสรเพศเมียยาวประมาณ 3 มิลลิเมตร ผล รูปกลม เส้นผ่านศูนย์กลาง 1-1.8 เซนติเมตร พบที่อินเดีย พม่า จีนตอนใต้ และภูมิภาคอินโดจีน ในไทยพบแทบทุกภาค ภาคใต้ถึงชุมพร ขึ้นตามริมลำธารในป่าดิบแล้ง และป่าดิบชื้น ความสูงถึงประมาณ 1,000 เมตร

ข้อมูลอ้างอิง : [http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Epiprinus0siletianus0\(Baill.0\)Croizat](http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Epiprinus0siletianus0(Baill.0)Croizat)

ภาพประกอบ : [http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Epiprinus0siletianus0\(Baill.0\)Croizat](http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Epiprinus0siletianus0(Baill.0)Croizat)

ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์ธรรมชาติและนวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

Oroxylum indicum (L.) Kurz

BIGNONIACEAE

ชื่อพื้นเมือง : เบโก เพกา มะลิติไม้ มะลิ้นไม้ ลิติไม้ ลิ้นฟ้า หมากลิ้นก้าง หมากลิ้นช้าง

ไม้ต้น สูงได้ถึง 15 เมตร ใบประกอบ 2-4 ชั้น เรียงตรงข้าม ออกหนาแน่นที่ปลายกิ่ง ยาว 60-170 เซนติเมตร รวมกัน ใบย่อยรูปไข่หรือแกมรูปขอบขนาน ยาว 5-13 เซนติเมตร ปลายแหลมยาว โคนเบี้ยว ก้านใบยาว ประมาณ 1 เซนติเมตร ช่อดอกแบบช่อกระจุก ยาวได้ถึง 1.5 เมตร ดอกเรียงแน่นที่ปลายช่อ ก้านดอกยาว 2-7 เมตร กลีบเลี้ยงรูปประฆัง ยาว 2-4 เซนติเมตร ขอบเกือบเรียบ ติดทน ดอกรูปแตร หนา สีม่วงอมน้ำตาลแดง ด้านในสีครีม โคนมีปื้นสีน้ำตาลแดง หลอดกลีบดอกช่วงโคนยาวประมาณ 1.5 เซนติเมตร ช่วงกว้างยาว 6-9 เซนติเมตร กลีบบน 2 กลีบ กลีบล่าง 3 กลีบ พับออกกลับ เกสรเพศผู้ 5 อัน ติดประมาณกึ่งกลางหลอดกลีบดอก จุดติดมีขน อับเรณูยาวประมาณ 1 เซนติเมตร โคนกางออก จานฐานดอกจัก 5 พู ก้านเกสรเพศเมียยาวกว่า เกสรเพศผู้ ยอดเกสรจัก 2 พู ตั้งๆ ยาว ประมาณ 7 มิลลิเมตร ผลแห้งแตกตามรอยประสานรูปแถบแบน ยาว 40-120 เซนติเมตร เปลือกหนา เมล็ดกลม มีปีกบางๆ ยาว 6-7 เซนติเมตร พบที่อินเดีย เนปาล ศรีลังกา จีนตอนใต้ พม่า ภูมิภาคอินโดจีนและมาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ในไทยพบทุกภาค ขึ้นตามชายป่า ความสูงถึง ประมาณ 1,200 เมตร หรือพบปลูกตามบ้านเรือน ดอกบานกลางคืน กลิ่นแรง ยอดอ่อน ดอก และฝักอ่อนกินได้ มีสรรพคุณด้านสมุนไพรหลายอย่างโดยเฉพาะรากและเปลือก

ข้อมูลอ้างอิง : [http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Oroxylum0indicum0\(L.\)0Kurz](http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Oroxylum0indicum0(L.)0Kurz)

ภาพประกอบ : ภาพตอน/ภาพใบ : [http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Oroxylum0indicum0\(L.\)0Kurz](http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Oroxylum0indicum0(L.)0Kurz)

ภาพไม้ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้ต้น สูงถึง 20 เมตร เรือนยอดแคบ ลำต้นรูปทรงกระบอก เปลือกสีน้ำตาลอ่อนถึงเทา แตกเป็นร่อง เปลือกในสีเหลืองอ่อน ใบ ใบประกอบขนนก 2 ชั้น ยาว 20-45 เซนติเมตร ใบย่อยรูปรีถึงรูปไข่กลับ กว้าง 3-7 เซนติเมตร ยาว 6-13 เซนติเมตร ปลายทู่หรือเรียวแหลมสั้น โคนแคบ ไม่เบี้ยว ขอบใบเรียบ เนื้อหนาคลายหนัง เกือบทั้งสองด้าน มีต่อมเข็มเป็นหย่อมใกล้โคนและที่ใกล้ปลายใบ เส้นใบจาง 7-9 คู่ เส้นใบย่อยเป็นร่างแห ดอก ยาว 3 เซนติเมตร สีครีม มีช่อดอกสีส้มเหลืองและอมชมพู เป็นช่อยาว 10-25 เซนติเมตร ที่ปลายกิ่ง กลีบเลี้ยงรูปประฆังแคบ ยาว 0.8 -1.2 มิลลิเมตร ปลายจักไม่เท่ากัน 2-3 พู กลีบดอก รูปประฆัง ปลายจักเป็นพู ย่น 5 พู แคบไปยังทอกลิบ เกสรเพศผู้ 4 อันไม่เท่ากัน ผล เป็นช่อห้อยติดผลกลม รูปทรงกระบอกแคบ กว้าง 0.5-1 เซนติเมตร ยาว 15-35 เซนติเมตร บิด เมล็ด กว้าง 2.5 มิลลิเมตร ยาว 10 มิลลิเมตร พบในป่าพรุริมน้ำ จังหวัด พังงา กระบี่ ตรัง ปัตตานี เนปาล สิกขิม ภูฏาน พม่า จีนตอนใต้ ลาว

ข้อมูลอ้างอิง: ไซมอน การ์ดเนอร์ พินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต, ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.- กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559. 792 หน้า.

ภาพประกอบ: ภาพใบ : <http://www.natureloveyou.sg/Radermachera%20pinnata/Main.html>

ภาพดอก : <https://florafaunaweb.nparks.gov.sg/special-pages/plant-detail.aspx?id=6497>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้ต้น ไม้ผลัดใบ ไม้อาศัยไม้อื่น สูงได้ถึง 25 เมตร เรือนยอดแน่น ลำต้นกลม โคนมีพูพอนเมื่ออายุมากขึ้น เปลือก สีน้ำตาลครีมหรือเทาประบาง ยางสีขาวคล้ายน้ำ ใบ กว้าง 3-7 เซนติเมตร ยาว 8-22 เซนติเมตร ออกสลับ เรียงเวียนหรือกึ่งระนาบเดียว แผ่นบนบึง รูปขอบขนานแกมรีถึงรูปไข่กว้างแคบ ปลายเรียวแหลม ยาว 1-1.5 เซนติเมตร โคนห้หรือรูปกลม กลมถึงรูปหัวใจ ไม้เปี้ยว ขอบไม้จัก ส่วนยอดอ่อนสีออกขาว ใบแก่ เนื้อบางแต่แข็ง สีเขียวเข้มเป็นมันด้านบน สีอ่อนกว่าและเกลี้ยงหรือมีขนสั้นกระจาย โดยเฉพาะบนเส้นกลางใบ ด้านล่าง เส้นกลางใบค่อนข้างแบนด้านบน เส้นใบจากโคนใบมักเห็นไม่ชัด มีต่อมไขที่เส้นขอบใบ เส้นใบข้าง 8-15 คู่ โค้ง และไปเชื่อมใกล้ขอบใบ เส้นใบย่อยคล้ายร่างแหถึงเป็นชั้นบันไดฉาก เส้นบางแต่นูนชัดด้านล่าง ก้านใบยาว 1-2 เซนติเมตร เป็นเกล็ด หูใบยาว 0.5-1.5 เซนติเมตร มีขนละเอียด ร่วงเร็ว ผล ขนาด 0.8-1.4 เซนติเมตร ออกเดี่ยวหรือเป็นคู่ที่ง่ามใบ หรือใต้แผลใบเล็กน้อย สีเหลืองออกเขียวแก่สีส้มหรือน้ำตาล แดง เกลี้ยง ทรงกลมหรือลูกแพร์ โคนแคบ เป็นคอเรียวยาว 0.6-1.5 เซนติเมตร ไม่มีก้านผลที่แท้จริง ใบประดับ 3 ใบ ยาว 1-2 มิลลิเมตร ติดทนที่โคนของคอผล (ใกล้กึ่ง) พบกระจายในป่าดิบเดิมที่ต่ำและป่าดิบเขาสูงได้ถึง ประมาณ 800 เมตร

ข้อมูลอ้างอิง: การ์ดเนอร์, โฮมอน ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z). กรุงเทพฯ : อนุรักษ์พันธุ์พืชและพันธุ์พืชเมืองร้อน, 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ: ภาพใบ/ผล : <http://www.herbarium.gov.hk/subpages.aspx?id=3056>

ภาพลำต้น : <http://tropical.theferns.info/image.php?id=Ficus+nervosa>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ชื่อพื้นเมือง : กระดาด ข้าวเย็น เคลอเปาะ โพบาย มะติควาย มะมะ, มะมู มักหมัก มามะ สลิดง สลีนก เหย่อง

ไม้ต้น สูงได้ถึง 25 เมตร แยกเพศร่วมต้น หูใบยาวประมาณ 1.5 มิลลิเมตร ร่วงเร็ว ใบเรียงเวียน รูปรี รูปไข่ หรือ รูปขอบขนาน ยาว 8-22 เซนติเมตร ปลายแหลมยาว แผ่นใบด้านล่างมีปุ่มกระจาย มีต่อมสีดำขนาด 1.5-2 มิลลิเมตร ติดเหนือโคนใบหรือขีดเส้นกลางใบ ก้านใบยาว 2.5-9.5 เซนติเมตร ช่อดอกแบบช่อกระจุกแยกแขนง ไม่มีกลีบดอก ดอกเพศผู้ออกเป็นกระจุก 5-9 ดอก ดอกเพศเมียออกเดี่ยวๆ ใต้ดอกเพศผู้ มี 3-13 ดอก ในแต่ละช่อ ก้านดอกยาวประมาณ 1 มิลลิเมตร กลีบเลี้ยงแยก 2 แฉก ยาวประมาณ 1 มิลลิเมตร เกสรเพศผู้ 2 อัน ก้านชูอับเรณูสั้น ก้านดอกยาวประมาณ 1 มิลลิเมตร รังไข่มี 2 ช่อง ในแต่ละช่องมีออวุลเม็ดเดียว ก้านเกสรเพศเมียสั้น ยอดเกสรแยก 2 แฉก ยาว 1-2 มิลลิเมตร ผลสด เส้นผ่านศูนย์กลาง 0.8-1 เซนติเมตร มี 2-3 เมล็ด ขนาดประมาณ 5 มิลลิเมตร พบที่อินเดีย บังกลาเทศ จีนตอนใต้ พม่า ลาว กัมพูชา เวียดนาม คาบสมุทรมลายู สุมาตรา และบอร์เนียว ในไทยพบทุกภาค ขึ้นตามป่าเบญจพรรณ ป่าดิบแล้ง ป่าดิบเขา หรือชายป่า ริมลำธาร และที่ลาดชัน ความสูงถึงประมาณ 1,800 เมตร

ข้อมูลอ้างอิง : [http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Balakata0baccata0\(Roxb.\)0Esser](http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Balakata0baccata0(Roxb.)0Esser)
ภาพประกอบ : [http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Balakata0baccata0\(Roxb.\)0Esser](http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordnamesci=Balakata0baccata0(Roxb.)0Esser)

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

พินปลา

Litsea umbellata (Lour.) Merr.

LAURACEAE

ชื่ออื่น : กัดนา ตาปลา นวลแปง น้ำผึ้ง สลด สะเตือ เมนตริอ

ไม้พุ่มหรือไม้ต้นขนาดเล็ก สูง 1-13 เมตร มีขนสีน้ำตาลแดง ใบเดี่ยว เรียงแบบสลับ รูปรี รีแกมขอบขนาน รูปหอก รูปหอกแกมขอบขนาน หรือรูปไข่กลับ ยาว 3-14.5 เซนติเมตร กว้าง 1.2-7.5 เซนติเมตร ปลายแหลม เรียวแหลมหรือเป็นติ่งแหลม ฐานรูปลิ้น ขอบเรียบ ใบบางคล้ายกระดาษ ผิวใบด้านบนเกลี้ยง ด้านล่างมีขน ดอกแบบช่อคล้ายซี่ร่ม ออกที่กิ่งถึงปลายยอดบริเวณซอกใบ แยกเพศอยู่ต่างต้น ช่อดอกเพศผู้และเพศเมียมีลักษณะคล้ายกัน ดอกเพศผู้มีกลีบรวม 6 กลีบ รูปรี รีแกมขอบขนาน มีขน เกสรเพศผู้มี 8-9 อัน ที่ฐานของก้าน เกสรมีต่อม 2 ต่อม ดอกเพศเมีย คล้ายกับดอกเพศผู้ มีรังไข่อยู่เหนือวงกลีบ ผล เดี่ยวเมล็ดแข็ง ผลสุกสีม่วงดำ ใบประดับติดคงทนและมีขน

ข้อมูลอ้างอิง : http://biodiversity.forest.go.th/mobile/index.php?option=com_dofplant&id=727&view=showone&Itemid=59

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัดกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ม่วงช่ายใบยาว

Melanochyla kunstleri King

ANACARDIACEAE

ไม้ต้น สูงได้ถึง 30 เมตร มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 1-1.5 เซนติเมตร เปลือก มีลักษณะเรียบหรือเป็นร่อง ตัน กิ่งสีน้ำตาลอ่อนถึงสีน้ำตาลเข้ม มีขนประปราย เกือบเกลี้ยง ใบ คล้ายแผ่นหนัง รูปขอบขนานแกมรีหรือรูปใบหอก หรือรูปใบหอกกลับ ยาว 8.5-18 เซนติเมตร กว้าง 2.5-5.5 เซนติเมตร ใบ เกลี้ยงด้านบนเป็นมันเงา ด้านล่างมีขนอ่อนนุ่ม โดยเฉพาะบนเส้นกลางใบและเส้นใบย่อยเป็นร่องแห ดอกเพศผู้ไม่มีก้านดอก สีขาวหรือสีเหลือง ยาว 4-4.5 มิลลิเมตร กลีบดอกเป็นรูปไข่ปลายแหลม เกสรเพศผู้มีขนาด 2.5 มิลลิเมตร ดอก ออกเป็นกระจุกแยกแขนง ตามซอกใบ ยาว 14-18 เซนติเมตร

ข้อมูลอ้างอิง : แปลจาก : Portal cybertaxonomy.org/flora-malesiana

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัดกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมการอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

มีเหง้าเป็นแท่งสูงได้มากกว่า 2 เมตร มีรากสีด้าปกคลุมทั่ว ที่ข้างลำต้นมักเห็นรอยที่เกิดจากก้านใบแก่ที่หลุดร่วงไป ลักษณะใบ เป็นใบประกอบขนนก 2 ชั้น ก้านใบยาว มีขนหรือเกล็ดสีน้ำตาลหรือสีม่วงเข้ม เป็นเงามัน ขอบสีน้ำตาลแดง ใบย่อยมีก้านสั้นหรืออาจไม่มีก้าน อยู่ติดกับก้านใบย่อย ขอบใบย่อยหยักลึก เกือบถึงเส้นกลางใบย่อย ปลายใบมน อับสปอร์รูปกลม อยู่เรียงเป็นแถวตามแกนใบย่อย มีเยื่ออินดูเซียมบางและแบนปิดอับสปอร์ พบอยู่ในในป่าบริเวณที่มีร่มเงา ใกล้ริมลำธาร ในป่าดิบชื้นตลอดปี ที่ระดับความสูง 400-1,800 เมตร หรือในป่าเบญจพรรณสูง 1,000 - 1,600 เมตร กระจายพันธุ์อยู่ในไทย พม่า มาเลเซียและบอร์เนียว ในบ้านเรามีรายงานพบที่บ่อไร่ จังหวัดบุรีรัมย์ เขาใหญ่ จังหวัดนครนายก เขาทอง ท่าสาร จังหวัดชุมพร, จังหวัดสุราษฎร์ธานี เขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสตูล

ข้อมูลอ้างอิง : <https://www.qsl.net/hs8tv/maha.htm>

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัฒกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

มอกมัน(มันปลาใบขน)

Glochidion superbum Baill.

PHYLLANTHACEAE

ไม้ต้นขนาดเล็ก สูงได้ถึง 23 เมตร มีเส้นผ่านศูนย์กลางได้ถึง 28 เซนติเมตร มีหูใบรูปแถบ ยาวได้ถึง 8 มิลลิเมตร แต่มักหลุดร่วงง่าย มีขนยาวหนานุ่มปกคลุมตามปลายกิ่ง ใบ ใบเดี่ยว รูปไข่ ขนาด $5-9.8 \times 9-26.2$ เซนติเมตร ฐานใบรูปหัวใจ เบี้ยว ขอบใบโค้งลง ปลายใบเรียวแหลม มีขนปกคลุมหนาแน่นด้านท้องใบ ก้านใบยาว 2.5-7 มิลลิเมตร เส้นใบเป็นรอยกดด้านหลัง ใบยกตัวขึ้นด้าน ท้องใบ เส้นแขนงใบมี 13-15 คู่ เส้นแขนงใบย่อยสานกันเป็นร่างแห ดอก ออกเป็นกระจุก บริเวณง่ามใบส่วนปลายกิ่ง ก้านช่อดอกยาวได้ถึง 7 มิลลิเมตร ดอกย่อยสีขาวอมเขียวหรือขาวอมเหลือง เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 3.5-5.3 มิลลิเมตร ก้านดอกย่อยยาว 15.5-20.5 มิลลิเมตร ค่อนข้างเกลี้ยง ผล แบบแคปซูล รูปทรงกลม ขนาด $5-5.5 \times 6-7.5$ มิลลิเมตร นุ่มเข้าไปตรงส่วนปลายผล เปลือกผลบางมาก เมื่ออ่อนสีเขียวหรือเขียวอ่อน และเปลี่ยนเป็นแดงหรือม่วง เมื่อแก่แตกออกเป็น 3 พู เมล็ดขนาด $2.8-3 \times 3-4.5$ มิลลิเมตร มีเยื่อหุ้มสีส้มห่อหุ้มเมล็ด พบได้ทั่วไปในป่าดิบ โดยเฉพาะพื้นที่เปิดโล่ง ตามขอบป่า หรือแนวสันเขา

ข้อมูลอ้างอิง : http://www.asianplant.net/Phyllanthaceae/Glochidion_superbum.htm

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวิทยาการอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวิทยาการอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้ต้น สูงถึง 20 เมตร ผลัดใบ เรือนยอดเปิดกว้าง เล็กเรียว ห้อยไม่เป็นระเบียบ เปลือก สีเทาอ่อน เรียบหรือมีปุ่มกลม เปลือกในสีชมพู ชุ่มน้ำ มีกลิ่นน้ำมันสน ใบ ประกอบแบบขนนกปลายคี่ ออกเวียนสลับ ดอกที่ปลายกิ่ง ใบย่อยออกกึ่งตรงข้าม 3-6 คู่ รูปรีถึงขอบขนาน ค่อนข้างเบี้ยว ขอบเรียบ ใบอ่อนสีออกชมพู ใบแก่คล้ายหนังบาง สีเขียวช่น เกือบทั้งสองด้าน มีขนสั้นเมื่อขยี้ใบ เมื่อแก่ขึ้นสีเหลืองสด เส้นใบ (10)15-20 คู่ เล็กเรียวตรง เชื่อมกันที่ขอบใบเป็นเส้นขอบใบชัด เส้นใบย่อยจากด้านบน ใบด้านข้างมีก้านใบยาว 3-8 มิลลิเมตร กิ่งใหญ่แข็งแรง มีรอยแผลเป็นของใบใหญ่ แต่ค่อนข้างอ่อนกว่ากิ่งของ *S.cytherea* ดอก ยาวประมาณ 0.5 เซนติเมตร สีขาวถึงสีเหลืองอ่อน มีดอกสมบูรณ์เพศและดอกแยกเพศอยู่ต้นเดียวกัน ออกเป็นช่อเกลี้ยง แตกแขนงยาว 20-35 เซนติเมตร ที่ปลายกิ่ง มักออกพร้อมกับใบอ่อนหรือใบร่วงหมด ดอกไม่มีก้าน ออกเป็นกลุ่มแน่นเป็นช่วงๆ บนแกนกลาง กลีบเลี้ยงรูปถ้วย มีแฉกเป็นซี่ฟันรูปสามเหลี่ยม (4)5 แฉก ยาวประมาณ 1 มิลลิเมตร เกือบกลีบดอก (4)5 กลีบ รูปสามเหลี่ยม ปลายค่อนข้างโค้งเข้า ยาว 2.5-3 มิลลิเมตร ไม่ซ้อนกัน เกือบทั้งสองด้าน เกสรเพศผู้ 8-10 อัน ยาวประมาณ 1.5 มิลลิเมตร (สั้นกว่ากลีบดอกมาก) ก้านชูอับเรณูเรียว อับเรณูรูปไข่ ติดบนขอบจานฐานดอกนูน มี (8)10 พู รังไข่มี (4)5 ช่อง เกือบ ก้านเกสรเพศเมีย (4)5 แฉกสั้น โค้ง ผล รูปไข่หรือรูปไข่แกมขอบขนาน ยาว 3-4.5 เซนติเมตร มีรอยแผลเป็นของก้านเกสรเพศเมียใกล้ปลาย 5 รอย ด้านในนูน มีกลิ่นเปรี้ยว ผักผลไม้ชั้นในแข็งเป็นหิน มีแกนรูปดาว มีเส้นใยแน่นระหว่างรังไข่ มีถึง 5 เมล็ด พบในป่าผลัดใบหรือตามบริเวณหิน มักพบบนเขาหินปูน มีปลูกทั่วไปในประเทศ

อ้างอิง : การ์ดเนอร์, โจนดา ลิซิดูนทร ก่อร่างดา ชยาตุต ไม้ป่าภาคใต้ เน้น - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คปฟ. 2558. 768 หน้า: ภาพประกอบภาพประกอบ : <http://tropical.theferns.info/image.php?id=Spondias+pinnata>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

